

fra vor Side, efter som de saldt ind under de fornyede Begjæringer, der støtte sig paa negtede Bevillinger ved 2den Behandling, og der ikke i Mellemtiden er fremkommet Noget, der har kunnet rocke de Grunde, vi tidligere have anført mod disse Bevillinger. — Vædringsforslag Nr. 88 er ikke tiltraadt af Nogen, og det ligger i, at man har troet, at dets Indhold rettest burde opføres paa § 26, hvor det er stillet fra forskjellige Sider. Jeg skal strax omtale det her, idet jeg skal sige, at det Flertal, der forøvrigt har sluttet sig sammen paa disse Steder her, har tiltraadt det. Hvis Forslaget paa § 22 ikke bliver taget tilbage af den høitærede Minister, vil det blive at udstemme her og afstemme paa § 26, hvor det staar paa to Steder, idet det dels indbefattes under den samlede Sum, der fra vor Side er stillet op som Æquivalent for Kanonerne, dels findes særligt. Hvorvidt det særlige Forslag vil blive Genstand for Afstemning, vil afhænge af, om vort Forslag angaaende Æquivalentet for Kanonerne vedtages eller forkastes; forkastes det Forslag, vil det særlige Forslag komme under Afstemning, og vi tilraade da at vedtage det.

Jeg gaar derefter over til Vædringsforslagene til § 23, idet jeg udsætter at omtale Vædringsforslagene paa § 26, Krigsministeriet vedkommende, indtil jeg kan omtale dem i Forbindelse med de Vædringsforslag til samme Paragraf, der vedrøre Marineministeriet, efter som de Forslag, der fra vor Side ere stillede her de to Ministerier vedkommende, ere saa nøie forbundne, at en Afskillelse ikke ret vel kan finde Sted. — Ligesom det Mindretal, hvortil jeg hører, fastholder det Standpunkt, at Bevillingerne fra 2den Behandling paa § 22 bør staa uvrorte ogsaa ved 3die Behandling, med Undtagelse af den ganste ubetydelige Sum, jeg har nævnet, saaledes have vi ogsaa paa § 23 anset det for rigtigst at blive staaende i det Væsentlige ved de Bevillinger, der bleve givne her i Thinget ved 2den Behandling. Der er derfor fra vor Side kun tiltraadt ganske faa af de her opførte Vædringsforslag, som jeg isørigt ikke ser nogen Grund til at komme tilbage til, da det er lutter tidligere omtalte Spørgsmaal. De Vædringsforslag, vi fra vor Side have tiltraadt, ere Forslagene Nr. 99 og 102. Forslaget under Nr. 99 gaar ud paa at yde en Bevilling af c. 10,000 Kr. til Reparation af Skonnerten Diana. Dette Forslag har jo allerede været bebudet ved 2den Behandling, og efter de Dplysninger, vi i Mellemtiden have modtaget, have vi ikke troet at kunne modsætte os dets Vedtagelse. Sagen er, at „Diana“ nu er afleveret fra Postvæsenet, der tidligere har haat det i Brug, til Marineministeriet, og Marinestyrelsen ønsker da at kunne gjøre Skibet endelig istand og forsyne det med Lag, for at besigtte det mod den Fordærvelse, som kan følge

af, at det ligger uden Lag. Den hele Sum, det dreier sig om, er jo ikke stor, og vi have derfor tiltraadt Forslaget, som vi her ved anbefale. Det Samme gjælder Vædringsforslaget Nr. 102, idet Ministeren har oplyst, at dette Destillationsapparat i „Sngolf“ er nødvendigt, for at forsyne Mandflabet med ordentlig Drifkevand. Det er altsaa en af de Foranstaltninger, som vi ikke vel tro, at Thinget paa nogen Maade bør modsætte sig. Den samlede Sum, som derved fremkommer paa § 23 ud over, hvad der var vedtaget ved anden Behandling, nemlig 15,000 Kr., vil ikke engang naae det Spillerum, der efter de os vedtagne Nedsættelser af 20,000 Kr. endnu er tilovers mellem den Sum, vi mente det nødvendigt at maatte ned til, og den, vi virkelig kom ned til. Altsaa efter Vedtagelsen af disse Vædringsforslag ville vi endda ikke fuldt ud have bevilget den Sum, som kunde bevilges, naar man strengt vilde holde sig til ikke at give Mere, end hvad der konsekvent og nødvendigt fulgte af Sværnslovens Vedtagelse. — Dernæst skal jeg omtale et lille Vædringsforslag af Udvalget under Nr. 107 angaaende Forhøielse af Summen 1,730 Kr. med 100 Kr. Det er fket i Genhold til Forhandlinger i Udvalget og, som omtalt ved anden Behandling, væsentlig fordi man ønsker, at Ministeren skal tage et saameget større Dplag af den under Nr. 106 nævnte Signalebog for Handelsflåden og derved gjøre det muligt, at Styrmands- og Navigationsstfokelever kunne faae Bogen paa billigere Villkaar.

Derefter skal jeg omtale Vædringsforslagene til § 26; jeg kan gjøre det i stor Korthed. Som ærede Medlemmer ville erindre, udtalte jeg allerede ved anden Behandling paa det Mindretals Vegne, jeg nærmest repræsenterer, at vort Standpunkt paa denne Paragraf nærmest var finantsielt, at vi ikke ønskede at yppe nogen Strid paa den nu foreliggende Finantslov, og at vi derfor ligesom gjenemgaaende paa hele Finantsloven ogsaa paa dette Omraade vare villige til at bevilge, hvad Thinget i de senere Aar har bevilget, idet vi ikke stillede nye Fordringer op og heller ikke negtede Noget, Thinget tidligere var gaaet med til. Denne Betragtning medførte, at vi under § 26 paa det militære Omraade kunde gaa til en Bevilling af omtrent 1,900,000 Kr., men at vi, hvad de enkelte Poster angik indenfor denne Bevilling, vare villige til at foretage saadanne Dmposteringer, som man kunde blive enig med Ministeren om, og som ikke paa anden Maade principielt eller ved at binde os til fremtidige Bevillinger maatte være uantagelige for os. Det blev allerede dengang udtalt fra Ministerens Side, at han ikke fastholdt den foreslaede Bevilling til de 35½ Centm. Kanoner, da den efter de Dplysninger, der ere meddelte i Bilagene, dog ikke vilde kunne bruges i det kommende Finantsaar, men først kunde komme til Udbetaling i det